

смѣтане, рисуване, четене, пѣние, гимнастика, география, история и т. н.

За ученици се приемали малко юноши и то само на нѣкои родители. Тогава не е имало печатани книги, всичко се пишело на рѣка и затова учебниците и учението били много скѣпи. Малцина можали да купятъ рѣкописна книга за четене.

Така, българскиятъ народъ и въ първото българско царство, и въ второто, и презъ грѣцкото робство, и презъ турското — винаги е ималъ малко или много училища, въ които тайно или явно сѣ учили младежи, за да изпълняватъ църковнитѣ служби или пѣкъ за дякони игумени и писатели въ манастиритѣ.

Имало е въ нѣкои села и градове ученолюбиви калугери и калугерки, манастирски изповѣдници или други грамотни лица, приятели на книгата та събирали въ кж-

Старовремско килийно училище за десетина ученици щитѣ си или въ прости стаи (килии) по манастиритѣ деца, за да ги обучаватъ въ църковно пѣние, писмо и четмо. За труда си учителитѣ получавали нѣкаква съвсемъ малка